

Де моє місце?*

Чи є надія для цього розбитого світу, в якому ми живемо? Чи існує відповідь на зростаючу самотність і ізоляцію, які відчувають люди?

Минуло майже 1600 років відтоді, як Патрік ходив цими землями. Тоді Ірландія також була розділена. Патрік теж знав, що таке самотність і ізоляція, коли його вперше привезли сюди, продаючи в рабство.

Можна лише уявити його почуття відірваності: вирваний із сім'ї та рідної землі, усі зв'язки з домом жорстоко розірвані — і це тривало роками?

Але несподівано, після втечі та повернення до своєї сім'ї, Патрік знову повернувся на ці береги, щоб бути серед цих людей. Щось змінило його відчуття ізоляції та його ставлення до тих, хто його оточував. Він відкрив секрет справжньої приналежності.

У самотності мокрих від дощу полів він знайшов приналежність глибшу, ніж міг уявити: «Тож я звернувся до Господа, мого Бога, усім серцем... Він охороняв мене і втішав, як батько — свого сина».

Який багатий опис приналежності: «як батько свого сина».

Тодішнє рішення залишається рішенням і сьогодні. Ми створені для того, щоб знати Бога і належати Йому. Це найглибша приналежність, яка лежить в основі всіх інших наших прагнень бути прийнятими. Наші найглибші прагнення до приналежності знаходять спокій у Ньому. Пізнати Його і знати, що Він глибоко радіє нам, що незалежно від того, що сталося або що станеться, ми належимо Йому — це споряджує нас долати все інше.

Ти можеш належати Богові. Ми народжуємося природно відокремленими від Нього, але, як і Патрік, можемо повернутися до цього Бога і знайти це глибоке прийняття і приналежність через Ісуса Христа.

Коли ми належимо Богові, ми стаємо частиною нової спільноти людей — людей, зібраних з різних середовищ, культур і життєвих історій, які пережили силу Доброї Новини Ісуса Христа. Вона не тільки змінює нас індивідуально, але й робить нас членами Божої родини — братами і сестрами в Христі. Саме цей розвиток Патрік почав бачити тут.

Нова Божа спільнота має бути форпостом небес — місцем, де зіцлюються розбитість цього світу, і місцем приналежності для всіх, хто приходить до Христа з будь-якого середовища, культури чи історії.

У світі самотності тут є місце, де ти можеш належати. Тут є люди, яких Бог покликав нести тягарі одне одного, любити одне одного, приймати одне одного, молитися одне за одного.

Радість Патріка полягала в «багатьох тисячах моїх братів і сестер», і, довірившись Христу, ти теж можеш стати частиною цієї родини.